

Thomas South.

Paracelsus
1610

1610
1610

Digitized by the Internet Archive
in 2010 with funding from
Research Library, The Getty Research Institute

C-9

PROGNOSTICATIO
EXIMII DOCTORIS
THEOPHRASTI
PARACELSI.

*AD ILLVSTRISSIMVM
ac potentissimum Principem Ferdinandum Roman.
Regem semper Augustum atque Archiducem Austriæ
conscripta. Anno 1536.*

MARCVS TITIVS

AD LECTOREM.

S*I cupis astrorum fœlices scire meatus,
Arcanisq̃ simul mystica verba notis.
Quid sacra venturos promittunt sydera in annos,
Et quod portendunt spesve metusve sciet.
Humanis pariter quo terrens omine mentes,
Nos moueat clemens ad pia facta Deus.
Concitus æthereo doctor Theophrastus ab æstro,
Diuite mirandis hæc docet ore modis.
Vt caueat quisunque malum mala fata minantur,
Omnino hic nullum nominet illa virum.*

P R Æ F A T I O

PROGNOSTICATIONIS

DOCTORIS.

THEOPHRASTI

PARACELSI.

SOCRATES olim cum de curiosa admodum inuestigatione rerum cœlestium, humanarum, & earum quæ ante pedes erant, oblitus disputaret. Quæ suprâ nos nihil ad nos pertinere significabat nimis anxiam & superstitiosam speculationem esse vanam, vacuum, atque nociuam. Sic enim fieret vt aliquis suo periculo aliquando edoctus ab eiusmodi studio auocaretur. Verum mediocritatem vndique in Platone, & laudat & commendat. Quî enim fieret vt is qui oraculo sapientissimus iudicaretur, fontem sapientiæ ac rerum omnium cognitionem cùm diuinarum, tum humanarum astrologiam calumniaretur, ipse Astrologus ad miraculum

doctus Platone teste. Nolo hic Astrologiæ encomium texere, per se satis à doctis laudatæ. Hoc tantum dico, nullam esse artem quæ tam propriè diuinitus tradita edocta, ac monstrata sit. Legatur Moyse qui rationes reddidit cur Deus firmamento Solem, Lunam, ac Stellæ imposuerit, vt sint vobis ait in dies, Tempora, & annos; vnde Paulus huius mundi sapientes commendat, qui visibilibus his inuisibilem creatorem agnouerunt. Verum in hoc ille redarguit eos rursus, vt non coluerint creatorem super creaturam: Deus præcepit nobis, vt elementa inspiciamus & ab opere authorem cognoscamus colamus & adoremus. Sunt enim visibilia & quæ apparerent omnia, laruæ, ac inuolucra, quibus arcana, & naturæ abdita & secreta aperit: sic repertæ magnificæ artes, mirabiles in radicibus, lapidibus, & etiam hominibus, effectus ac natura quæ sagaci solertia ac industria proditæ sunt à doctis hominibus, quos Homerus & Hesiodus Alphistas & Meropes, hoc est, indagatores vocant: verum ne nimium cognitioni tribuamus humanæ, diuina ea est sapientia, quæ procedit à Patre luminum, vt Iacobus ait! nam quemadmodum litterarum notas prodidit Deus, quo animi sensus tum efferre ac significanter proloqui poterimus, ita & per eas ceu per instrumentum omnes disciplinas quotidie tradit ac perdecet.

Et quia Deus sua mirabilia opera in vsum hominum ita mirificè creauit, voluit etiam vt ea cognoscantur, scholam instituit, nõ cuius penetrabilem; in qua sedulo discamus, ea quæ non appareant omnibus. Piscator ad se trahit sagena ex fundo alto, & multis millibus profundo pisces, quos nunquam vidit. Metallista & effosores opum proferunt massas auri & argenti è cauernis terræ profundissimis, quo oculi acies numquam penetrauit: sic abstrusa quæuis in sua natura scholâ Deus docet, & subinde ob oculos ponit. Quare nihil est vsque adedò reconditum, quod non reueletur & in lucem proferatur, siue sit in cœ-

Io firmamenti , in mari seu terra omnia referuntur sub
dio, & id vt dixi per Alphistas hoc est indagatores ho-
mines *Clarissimi* viri hodiè *volitant* docta per ora virum,
qui coluere, atque in lucem naturæ artes prodidere,
quorum memoria non intercider, verum enim laude di-
gnum musa vetat mori, viuitur ingenio cætera mortis
erunt. Quare & nos pro modulo, ac dono nobis conces-
so, consultis astris, volumus post terga merentium artis
huius spicas colligere, & naturæ & astrorum minas per
quadraginta quatuor annos duraturas ostendere; vt ho-
mines præmoniti discant timere Deum, vltorem scele-
rum aliquando ferre. Dicit non potest, quàm omnis caro
corrupta suam viam, sursum deorsum aguntur omnia,
perturbantur, ac cœlum terræ miscetur, & nisi dies de-
curtarentur iræ Dei, non saluaretur vlla caro. Mouit pro-
fectò me nihil aliud vt astra paulo diligentius intuerer,
quàm hominum vita vnde quaque soluta ac pessima.
Sunt signa in Sole & Luna & Stellis venturi iudicii Dei,
securis ad arborem posita est. Sanguis sanguinem tangit,
vt Propheta ait non est qui requirat Deum, omnes inu-
tiles facti, non est vsque ad vnum. Reuocant nos omnes
Prophetæ prognosticatores & concionatores ad charita-
tem, concordiam & vnitatem. Vnitas est in triade diui-
na, trias reducit ad vnitatem, sic in hominum societa-
te, vnitati studendum, paci & tranquillitati, vbi excre-
scit vnitas in pluralitatem, ibi eruõtur dissensiones, lites,
ac concertationes, quot enim capita tot sensus, velle
suum cuique est, nec voto viuitur vno, in vnitatem quies &
abundantia pacis. Ecce quam bonum & quam iucun-
dum habitare fratres in vnum Dauid monet, omnes crea-
turæ gaudēt in vnitatem, vnica est cœli harmonia, ac con-
centus, vnica amicitia terra vegetatur, & fructum suum
vnitate profert in tempore suo. Omnes obtemperant
vnitati excepto Sathana, & homine, homine, signis cœli,
Sole, Lunâ, & Stellis ad eam colendam admonētur qui.

dem; sed ipsi parui pendunt, quare & illis impendet, ac imminet interitus, & quidem repentinus, Beatus qui nō sedet in cathedra pestilentix, & impietatis, & qui non ambulat in consilio prauorum, quoniam visitabuntur & breui, ira Dei est super eos, Atque quiuis eam in corde suo sentit adesse, & pœnam aufugere nec euadere posse. Nemo poterit Deum vincere in die furoris sui, durum est aduersus stimulum recalcitrare. Deus exercituum est fortis zelotes, visitans iniquitatem patrum super filios in tertiam & quartam generationem. Extrema demētia est aduersus Deum pugnare. Temerarij erant Gygantes qui Iouem cœlo deicere conabantur, verum disiecti ac fulmine prostrati sunt. Iam hominum temeritatem & stultitiam voluimus paucis, triginta scilicet duobus figuris perstringere. Vidimus enim peccatum Amorrhæorum completum, iniquitatem ad cœlum vsque clamare & ferre. Fit autem cū omnia in summum deuenerint vt arcus nimium tensus in neruum abire solet, detrahantur homines velint nolint, in aliud vitæ genus submissius aliquanto, & magno eorum malo: torquentur semirabiliter quidem donec finem sumat corruptio, sed quis ob id tristabitur? appropinquat enim multorum salus & redemptio, ab omnibus malis. Quis enim ex animo non gestiret videre dies bonos, vnitatem reductam, sub vno pastore nos vnà viuere in pace. Aberit tum omnis importunitas & molestia; distillabit balsamum in barbam Aaronis, Benedictio, claritas, gratiarum actio à Deo super omne qui vnitati studebunt, exhibit.

Odibilis erat in cœlis superbia, atque cœlestes spiritus in casu luciferi non malè afficiebantur, sed iustitiæ Dei subscribebant; quare nos deberemus dolere si Deus & hodie precipitat in infernum vsque superbos cogitatione mentis ipsorum: vt diximus, gaudere potius deberemus, quod à domo Dei incoeperit iudicium & id super omne genus superbum prorogatur. Scopus fere

unicus est, vt sæpè monuimus, nostræ prognosticationis, quod astra minentur interitum superbis, & elatis in mundo: velit semel oppressos suos ipse vindicare, & liberare, detrahere potentes, euehere humiles: initia dolorum hæc, sed nondum sunt confirmata, confirmabuntur ne pereat iustus, cum impio ne adducatur, ac seducatur.

Diximus etiam neminem nominatum in hoc nostro prognostico, Deus nouit, quos castigandos decreuerit ignoti sunt omnes coram hominibus, sentient quidem scelerosi citius, quam homines nos deprehendere & diuinare poterimus. Tecta sunt ea nobis omnia, reuelantur verò, Cabala occultat secreta & non pronunciat tertò quam matrem & inuentricem Astrologiæ esse aiunt. Tradidit enim Deus, quosdam; excæcauit oculos eorum; & indurauit cor eorum, ne videant oculis, & ne intelligant corde, & conuertantur & sanentur: hoc vero in fine procemij omnes precor, vt cã didè omnia interpretentur, suspiciones habeant liberas, ne metu, ira, odio, aut inuidia moti suspicentur quosdam hîc esse notatos, donec pertranseat finis, tum postea declarent, quod dixerim, & rapiant quo voluerint.

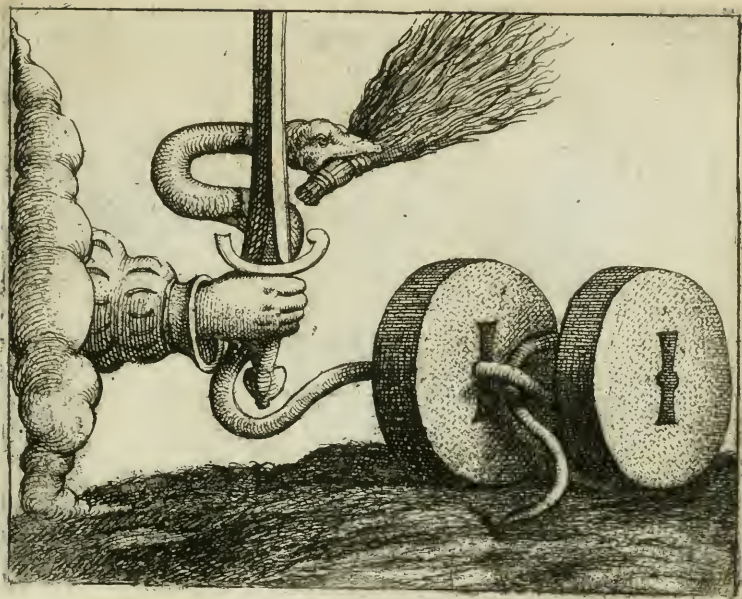
Noui hac in re multos pronunciaffe etiam multa, quorum operam, studium & conatum non reprehendo, sed maximè promoueo. Video enim interitum minari astra multis monachiis; verum si homines essent prudentes, se ad Deum conuerterent, pius est & misericors facile precibus assiduus flectitur, Non enim necessitatem astris tribuimus, adducimur semper: sed si vult Dominus, auertit omnia solus. Iosue precatusest, vt sol staret, donec vltionem de inimicis suis caperet, voti factus compos, exauditus est. Ezechias solarium precibus retinuit. Helias precibus cœlum clausit. Multum valet deprecatio iusti assidua. Sî qui velint aufugere pœnas astrorum quæ minantur, resipiscant, orent, piè ac

sobriè uiuant. Quod vt fiat concedet nobis Pater per
Filium suum dilectum, in Spiritu suo sancto. Amen.

OVIDIUS FAST. 2.

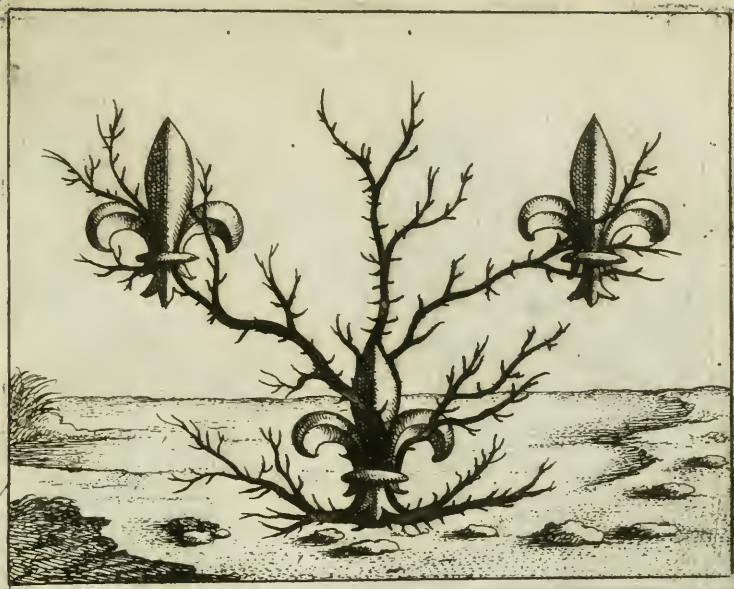
*Fœlices animæ, quibus hæc cognoscere primum,
Inque domos superas scandere cura fuit,
Credibile est illos pariter vitijque iocisque
Altius humanis exeruisse caput.*

FIGURA I.

IN omnibus rebus est externa quadam nota, qua
 deprehendimus ea, quae oculis non sunt subiecta hoc
 est interna. Sic & natura rei suos, rursus & magicae
 suos habet, quos signat, sic & tu signum tuum proprium
 circumfers: vorandi enim studio flagras, atque expetis
 eos qui tecum nonnihil commercij habent. Terque qua-
 terque beatus is omnis est, perpetuaque fruiturus quiete,
 cui omnino nihil est quod agat tecum: si verò sint qui
 tecum commune quiddam habere desiderant, pulchritudi-
 nem tuam, ac decorem tuum plusquam iustitiam & in-
 tegeritatem requirunt.

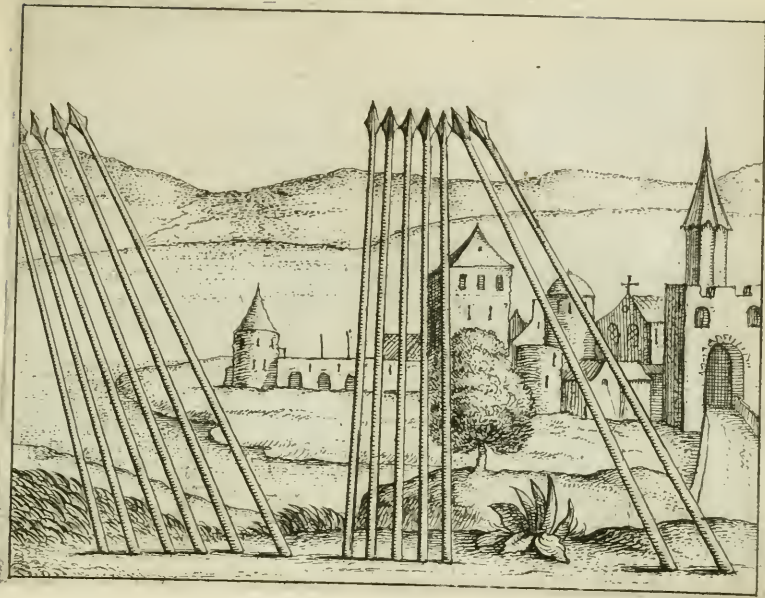
FIGURA II.

QVI in vigore de terra florem cæteris omnibus præstantiorem educit, & eundem suo loco & tempore, aridum, floccidum, ac putridum efficit, sic & tibi accidit, hodie cum sis lilium agri, cras (ut Christus inquit) in cūbanum mitteris, hoc est in solitudinem, vastitatem, & exilium migrabis, atque in eam omnium rerum submissionem quæ plus solito te annis retroactis humiliabit, prudentia, consilio & timore Domini res tuas stabiles ac firmas fecisses, verum tua teipsum evertit astutia, Tibi exeundum est quod introieras.

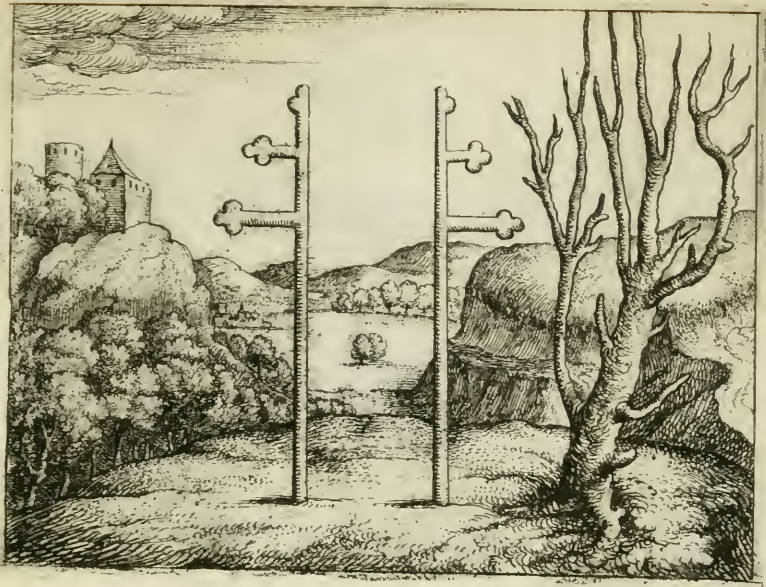
A ij

FIGURA III.

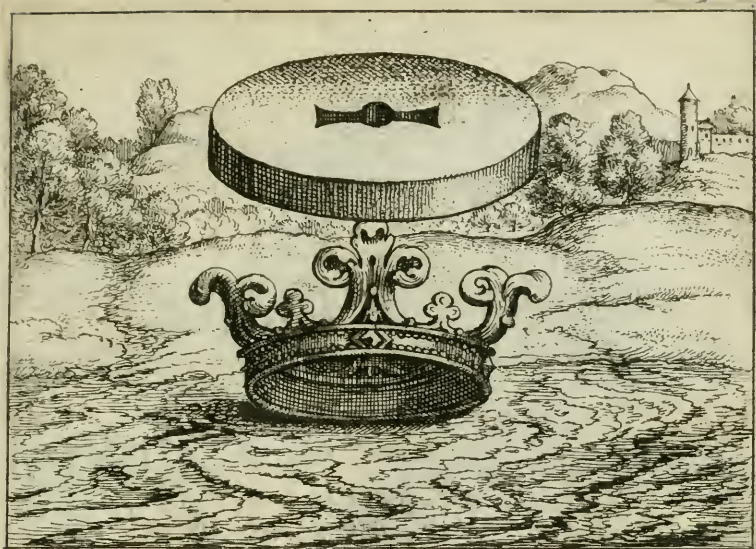

CVM in pace tua te exatiare nolebas, inexplebile
 quod aiunt dolium eras. Impinguatus, incrassatus,
 dilatatus recalcitras, immenso onere, auaritia scilicet, su-
 perbia vitæ ac libidine grauasti te, insolentia tua destru-
 xit te, dissensiones ac motus tuos in te partitus es. Glo-
 riaris in malitia, qui potens es in iniquitate; Accedet
 itaque & tempus tuum visitationis tuæ, humiliaberis,
 & in pristinum statum redigeris: resipisces quidem, sed
 huius resipiscentiæ non erit locus.

FIGVRA IV.

AMOREM tuum à dextris & sinistris habebas verum ordine inuerso , atque eo consilio res tuas fore constantes arbitraris. Verùm utraque pars angustiaabit te , & odio (quod aiunt vaticinio) prosequentur. Idemque amor tuus quasi meretricius in tui capitis exitium recidet , vergetque. Caput quidem te esse præsumebas , sed eris sine capite fabula , truncus & inutile lignum. Cogaris tu quidem hanc molestiam , hoc tedium , hunc contemptum deuorare , & eas quas ceperis esse testudines edere.

SAPIENTIAM quidem rerum humanarum
 requirit corona regia, verum in te ea desideratur;
 diuersum enim designasti, clementiae oblitus, hominem
 exuisti; in tyrannidem prolapsus, insignia & enormia
 perpetrasti scelera; Lapis super te corruet, ac comminuet
 & conteret te, ultionem effusi sanguinis innoxij infli-
 get, visitabit te, inquam, à meridie & ortu, quem
 egregie contemnebas: & adhuc quidem breui, non abi-
 bit annus, atque alter, neque erit ut confidas homini,
 in quo non est futura salus, fœdera tua erunt irrita,
 nam & fœderati tui corruent.

FIGURA VI.

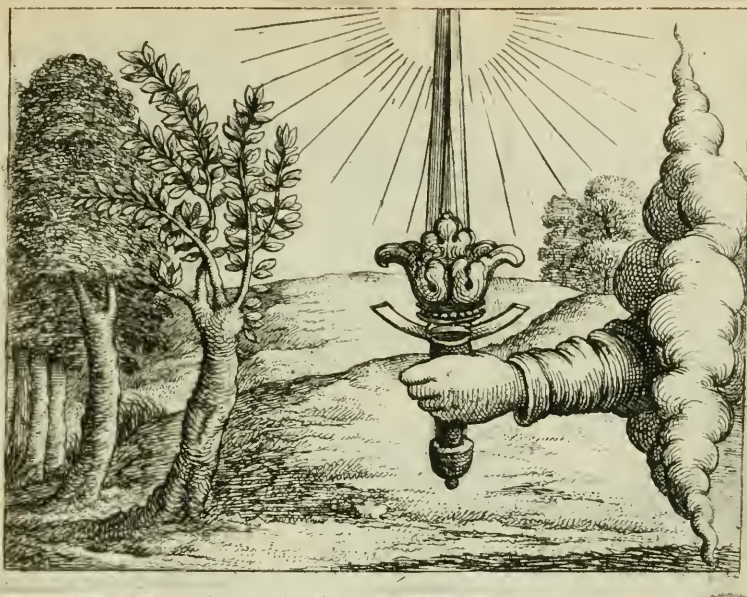
ODOR tuus grauis, non omnibus ferendus; temperabitur autem, si quando sol radios suos oppositione densarum nubium, non usque adeo late, & super te sparsurus est: vegetaturus nimirum posthac te, eo acrius. Initio tu quidem florebas, ac mirum in modum triumphabas: consilium autem tuum amicos seiunxit, ideoque constare non poterat: Verum tu inde insignem reportabis actorum laborum laudem & victoriam, nam ad te tu rediisse videris.

FIGURA VII.

MAGICA rerum tuarum omnium interitum, signato praesignat lapide; tenuem quidem, & macram ductura es vitam, cum limite tuo egressus sis terram petas. Superioribus quidem annis pinguedine, opibus, ac voluptate exundabas, & vite superbia praefracta difflebas: verum arcus nimium tensus in neruum abire solet. Mole tua ipsa corruet, te major effecta; plerumque enim fieri solet ut si quando pennas extranidum extendere presumptuose gestiunt, turpiter subsident: multisque calamitatibus adficiantur, quod quia te ipsum non agnoscis, in huius incidet poenam, qui regna transfert, ac destruit; alieno periculo nolebas cauere tuum.

FIGURA VIII.

QUIS est in rerum vniuersitate , qui certò sciat ,
 cuiusmodi sol proiciat radios ? hoc est cui tribuan-
 tur ea quæ alioqui hominibus præstare impossibile sit, &
 quia omnia in Dei manu potenti sita sunt , qui largi-
 tur quæ largienda sunt , cui vult ; frustra conantur ho-
 mines aduersùs stimulum (quod aiunt) recalcitrare : fa-
 cescant itaque ¶ valeant humana consilia , ea omnia
 inuenere terminum. Non est aduersùs Dominum pru-
 dentia , nec consilium , nec , potentia , peribis cum tuis ; si
 contra fluminis tractum niti conaris.

FIGURA IX.

QUOD hanc bestiam truculentam, terrore ac timore ingenti homines horreant nunc, non fit sine numine diuino; verum habet & hic terror suum terminum. Nam ea ferula quæ super te diuinitus ordinata, tuam fractura est ferociam, atque sauitiam; planeque elumbem & imbellem te efficiet: ita etiam ut ij homines, qui tremore bestiae huius percussi & admirabundi, in stuporem quasi rapti, dicturi sint: numquam existimassemus, quod hæc ferula tantilla tum subito domatura esset tantum (alioquin) ac tam efferum leonem: quare in omnibus finis est considerandus.

FIGURA X.

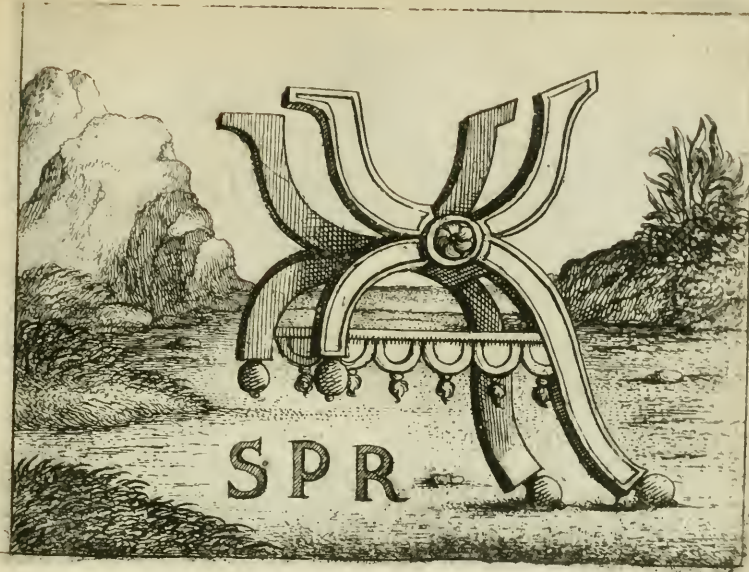
VESTITVS tuus non est nuptialis, magica enim, cor tuum cucullis palliatum, mundo detexit, & quemadmodum aurum septies igne probatum & examinatum colatur; ita magis multo vexationibus ac tentationibus aggredieris, vexaberis ac colaberis. Contemptus verò & opprobrium tuum non auferetur à te. Initio non considerabas te, impia exactione tua exugebas miseros, de manibus verò tuis rapina & pauperum sudor rursus exigetur, & tradetur; cui pertinent huiusmodi bona caduca & fluxa.

FIGVRA XI.

PINGVI aqualiculo tuo distento, orto tibi ni-
 mium fœlici sydere, hæctenus saginasti te probè, cu-
 ræstique, quod aiunt, tuam cuticulam; genio plus satis
 indulgebas, mella circumquæque vorans, dulcedine, otio,
 et voluptate abundè diffluens, verùm sapientis erat
 rebus prosperis aduersa prospicere, hyemis, inediæ, atque
 calamitatum tuarum omnium futurarum pulchrè obli-
 tus, ad extremam redigeris inopiam: ita quod talos tuos
 ipsos sugere tuoque quod aiunt, succo victitare cogeris; ra-
 tionis itaque atque prudentiæ expertis bestię similis effecta
 es.

FIGVRA XII.

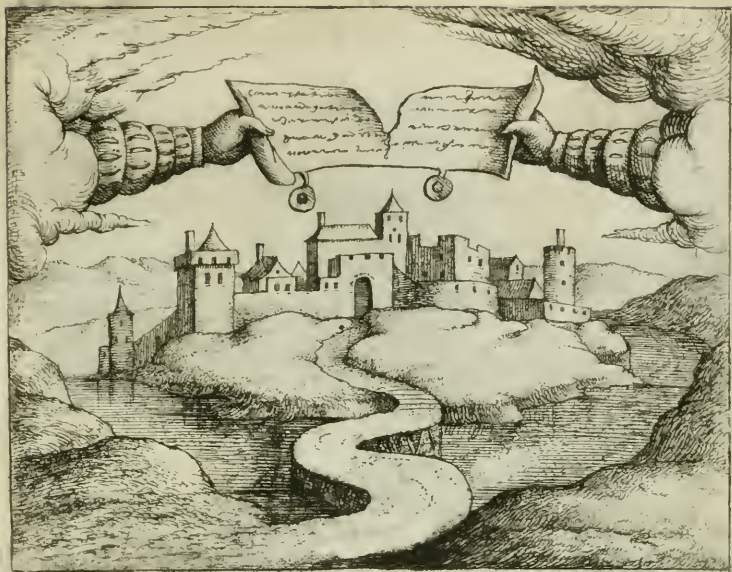
NEMO debet sibi temerè arrogare honorem sedis, primosque cum Pharisæis eligere accubitus: qui enim se extollit, humiliabitur. Ita tu honoratori loco locasti te, non cogitasti euentum tuum: cogeris cum rubore, periculo, ac perditione extremum occupare locum. Summus enim non erat tuus iure. Onus graue & importabile facta, corruet itaque S. P.. Cathedrae numulariorum euertentur, honores, opes, ac voluptatem quaesisti, à quibus excides, mercedem ab eis tuae vastitatis meritam suscipere ne graueris.

FIGURA XIII.

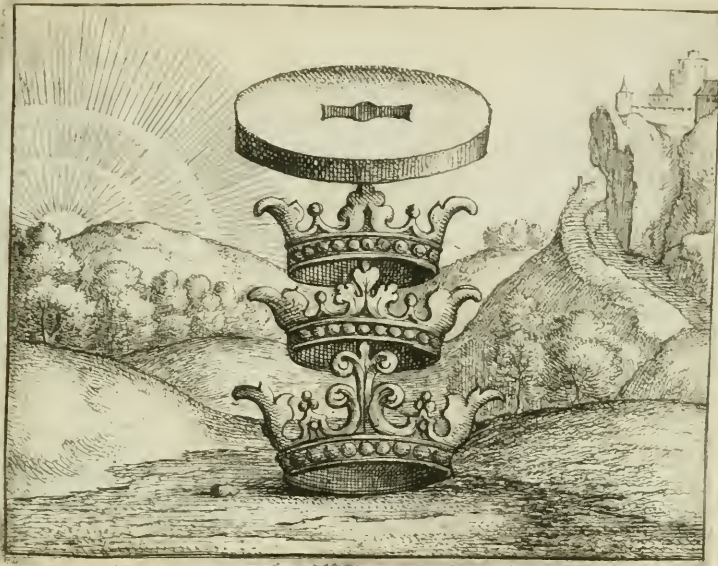
NIMI A indulgentia contemptum parit : sic cum pravi homines alicuius boni viri benignitate abutuntur, sua stultitia se euehere conantur, accidit id quod virenti accidit gramini, fanifeca enim suo demit tempore. Si ratione, consilio, & prudentia res tuas gubernasses, non esses tuæ stultitiæ daturus satis graues pœnas ; de tuo enim agitur corio, capitis periculum subibis, in discrimen vitæ, ac salutis tuæ adigeris, unde emergere non possis, sic qui in cœlum suis consiliis conscendunt, deturbabuntur ac præcipitabuntur in infernum vsque, ubi erit ploratus & stridor dentium.

FIGVRA XIV.

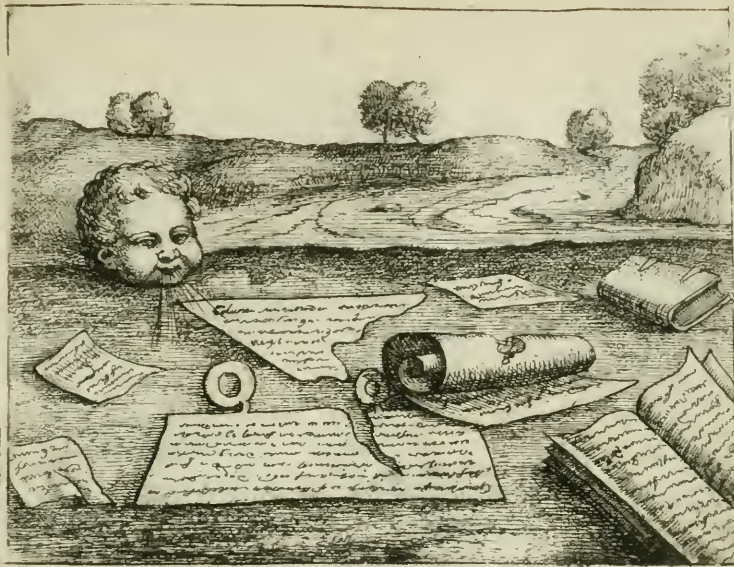
VERVM verbum est , omnes fieri nimia licentia deteriores : nam in maximas calamitates incidere solent , qui subditis plus nimio fræna laxant : fere fit autem , vt suo quis aliquando iuguletur gladio , in foueamque incidit , quam ipse fodit aut fecit : Authore suæ internecionis ipse : illa enim prælargæ donatio ac prælargæ concessio contumeliam , præfractionem ac superbiam parit , quæ postea in direptionem , lacerationem ac destructionem litterarum indultarum vergit , seduxit te cor tuum elatum ac fastuosum , non solùm tuos , verùm etiam inferiores quosvis præ te contemnebas. Annihilaberis & tu.

FIGURA XV.

A *BVSVS* es immodica libertate tua : nam caput
 in terris agnoscebas planè nullum : atque adeo plus
 æquo in te ipso superbiebas , nihil verò est unquam tam
 sublime, quod non possit detrahi : imponetur itaque su-
 per te caput , & sub hoc capite ceu membrum in cor-
 pore seruias , & unà cum reliquis membris totum susti-
 nebit corpus propter fastum tuum, quo in summum us-
 que tendebas: Occurret tibi quem non prauideras, atque
 consilia tua irrita faciet. Pacabitur autem hoc totum ne-
 gotium quando dormieris cum patribus tuis.

FIGURA XVI.

RECTE Paulus ait: cum essem puer; ut puer loquebar, ut puer sentiebam, ut puer cogitabam, factus verò vir, puerilia rideo, aboleo, atque contemno. Sic hodie multi frustrabuntur puerili labore: scribendorum librorum nullus finis, ait sapiens, verum tempus & celat & aperit omnia. Liquidò apparebit, quod pro croco stercus, pro margaritis rudera, ac catarmata amplexati fuimus: verum in manus diripientium te incidet, & ceu folium à facie venti auolabis, atque disturbaberis omnino, & nemo scit qui colliget te.

FIGURA XVII.

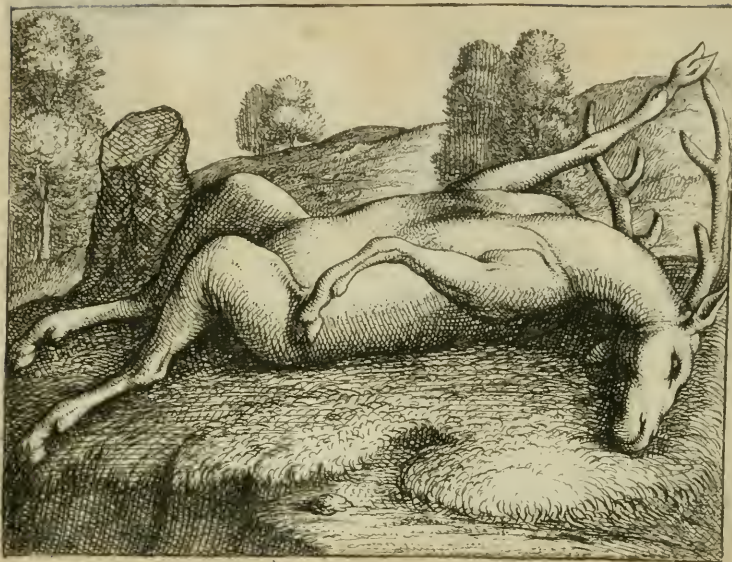

SAPIENTIS architecti est, ut solidè ædes extruat, fundamentum firmum ponat, & ut Christus ait, super firmam petram ædificet, ne cum venti irruant, imber descendat, flumina veniant, ædes extructas deiciant: deiectas rursùm erigere tentet, diruet, ædificet, mutet quadrata rotundis: atque aded id quod positum est, ut dixi, muniat ac fulciat, ne inimicus homo facile demoliri possit, idque quod solo æquatum est, rursùm demolitor curet, ne re ædificetur, & sic utrorumq; stultitia appareat: multi erexere multa, multi erecta destruxere, destructa verò rescindenda sunt in finem rerum: non intendunt fragilitati, vanitati atque stultitiæ subiecta omnia: Omnia arenæ commendant atque committunt.

AQVILA non ex te oritur, idè immittet in te ventum impetuosum, qui te vnà cum pullis tuis obruet, Hactenus quidem prospera vsus es fortuna, fortuna vero quem nimio fouet, stultum facit dicentem: anima mea habes multa bona reposita in annos multos, requiesce, comede, bibe, gaude, fruiere bonis tuis. Nescis verò quid serus vesper. uehat, repentinus tuus imminet interitus, hac nocte repetent à te animam tuam, quæ vero parasti cui cedent? dispergent austri res tuas præciosas: inundatio diluuij suffocabit eas: non est enim vita hominis in abundantia illius; omnia transitoria, Vallis umbra mortis ac lachrymarum, cum sis mortalis, quæ sunt mortalis cura.

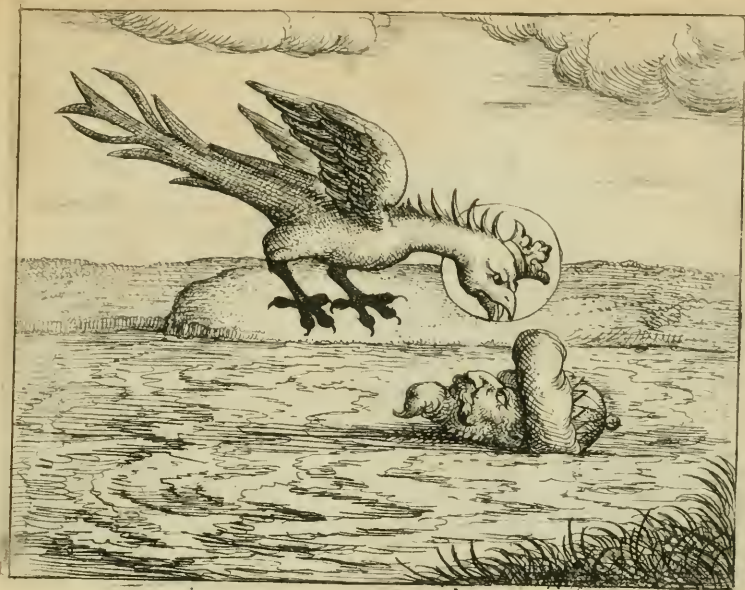

HUMANA consilia te cuertent ; imo ea tibi erunt
 omnia contraria, pulchrè tu quidem tibi places, tibiq;
 plus nimio indulges modò, amnes & montes transilire soles,
 paradisum nactus hortorum voluptatem ; quod verò ratio-
 nis ac sensus communis expers sis, ac velocissimos tuos sal-
 tus male loces, tibi exeundum est, ea qua vides specie cor-
 rues. Refugia tua tunc te in mirum modum fallent. Imò
 ea vestigiis quasi canes odorata fera insequentur te. Recor-
 dare itaque omnia humana esse vana. Respice & agnosce
 te ipsum, atque tua impendentia mala considerato ; nam
 leuius ledit quidquid præuidetur ante. Emendes rerum
 tuarum statum omnem: nisi enim verum & decentem rerum
 statum obseruabis, unà cum tuis peribis.

FIGURA XX.

AD inuentiones humanae tamdiu sunt duraturae quamdiu homines eas retinere possunt. Cum verò destitutus, solus sustinet suis viribus, superiora in inferiora haec conuerti necesse est, hoc est suis frustrari cogitationibus. Et huius mundi sapientiam, summam apud Deum fieri stultitiam, inquit enim, perdam sapientiam sapientum, & intelligentiam eorum reprobabo. Sapientia solius Dei constat, cui etiam cedere velut nolit cogitur. Omnis caro, carnis ratio, iudicium ac sapientia gramen est: mirum in modum nobis placet, & tantum ut (aliàs non) opera digitorum nostrorum adoramus. Verum omnis gloria hominis quasi flos graminis, exaruit gramen, flos decidit, verbum autem Domini manet in aeternum, sic & tuae accidit, tum doctrinae, tum vitae, hypochrasis eum facit.

QVIETE *parta, fracti tui subsidiarij debilitati- que canes tui venatici, tempus erit te rursus in- uisere deturbabitur nudus tuus unà cum pullis tuis, ce- des & relinques omnia, prater sententiam tuam, im- plicaberis ijs laqueis quos alteri tetenderas, & in eternum non ad pristinum deuenies statum, excideris omnino cum filiis tuis qui in te sunt, atque nihil in te est uspiam quod non rimetur, peragretur, ac destruat, hoc certò scias.*

10

EGREGIAM tu quidem tegis hypochrisim, ore enim ea non prædicas passim, quæ corde latent tuo, hoc autem rursùs & te non lateat, nihil esse usque adeò tectum quod non aliquando reueletur. Reuelabuntur autem consilia tua, euidens erit omnibus: conaris quidem nunc magnâ astutiâ eos, qui mollia unâ cum iis qui & duriora, & castrensia gestant indumenta, subigere, res pacis & belli componere, & ad tuum nutum omnia administrare. Spe hac frustraberis, nihil efficies, frustra inquam in sinum quod aiunt gaudebis. Tum tuo sanguine pacare rem non poteris. Deus est qui ultionem infliget: noli altum sapere; sed time; sed humiliare sub potenti manu Dei.

FIGURA XXIII.

QUEM AD MODUM tres personæ in diuina existunt triade & unitate complentur: ita & eadem unitas homines decet. nisi enim unitate doctrinæ tum vitæ homines copulentur, futura est perpetua desolatio, & vastitas. Chaos & confusio omnium rerum; omne enim regnum in se diuisum desolabitur, sic nemo leditur nisi à seipso: sputum in expuentem recidit, suo regna laborant periculo. Paruæ res concordia crescunt, discordia maxima dilabuntur; vanitati subiecta omnia, concordia verò studendum, ea est, qua regna & Imperia consistunt, ea redibit, latere & gaude.

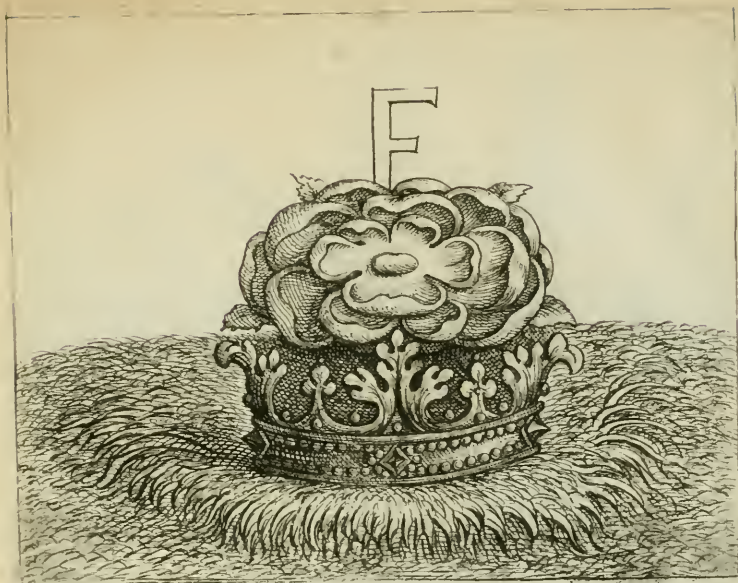

CVIVS MODI est fœdus quod pactum est inter vos? dispicite ipsi: formæ non sunt eadem, quanto minus mentes: diversa natura diversum ingenium: in diversis itaque animus sibi ipsi constare non potest, hac illac diffluet, mirabilis natura mirifice induta assumens quod non erat, manens quod erat. Externa species vana, vanos vestros animi affectus repræsentat, verum si rebus vestris volueritis esse consultum, bestias exuite, in homines redite, nihil rationi, consilio, atque prudentiæ dissonum statuите; reddite cui timorem timorem, cui honorem honorem; quod verò hoc vobis durum esse videatur, bestias vos esse magis quàm homines videmus, non habentes rerum vestrarum omnium rationem: peribitis itaque consilio atq; stultitia vestra.

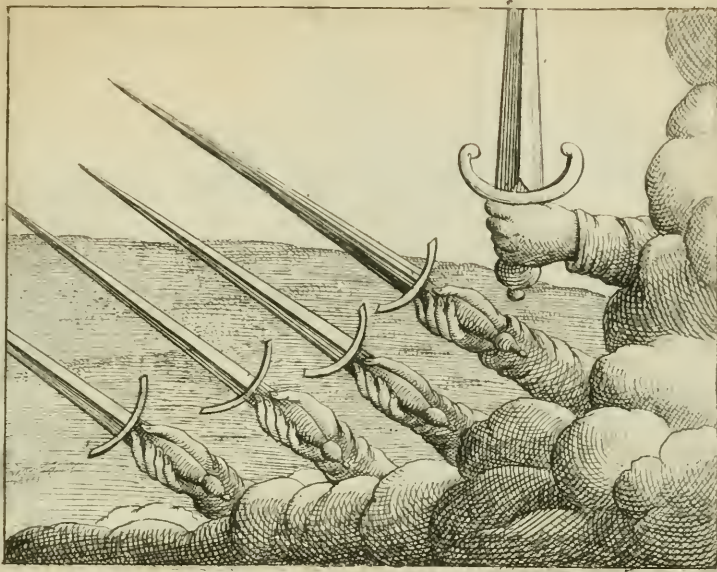

IN OMNIBVS actibus debet esse præcipuus scopus quidam quò omnia dirigantur argumentorum tela, ut scripti alicuius summa certa haberi possit: verùm quia eius rei cognitio in te desiderabatur amphibologica, ambigua & incerta omnia pronunciaras, in tuis laqueis ipse irretitus es. Supernuacaneum forte existimabas veram scripturam sigillo munire tuo. Innoxius rationi sapientiæ, & prudentiæ tuæ, pro arbitrato tuo libero omnia Scepticorum more ultro citroque differens te ipsum in periculum adduxisti, tuosque omnes suspensos reddis mirabiliter dubios; quare iuxta in arenam ædificantes flebitis & plorabitis.

SIBYLLÆ vaticinium facit Æolici digammatos; square tu *F*. iure. rosa insertus es, tempus te produxit; atque adeo maturum, quid quid prænuñciauit de te sibylla, hoc in te complebitur certo & plus ultra. ætas producens rosas, tempus hoc nostrum importunum est, quo sursum deorsum aguntur omnia; itaque perturbatio evidentissimum signum est humana inconstantia: verum tu tibi ipsi undique constabis, tua enim omnia erunt firma, fundata supra firmam petram; sicut mons Sion in æternum non commoueberis: succedent tibi omnia ex animi tui sententia. Ita etiam ut homines admiraculum vsq; stupeſcent: verum hæc omnia tempus ac ætas secum feret. Cum verò accesserit, ea quoque accessura sunt, propter quæ venit.

FIGURA XXVII.

POLYARCHIAM boni viri numquam probauere; nam pessimè multorum principatus administravit respublica: unus Rex, unus Dominus esto, utrorumque oblitis, pestes rerumpublicarum in orbem inuasere priuata eius imperia, priuatas ac proprias commoditates curant de publicis non admodum solliciti, quæ sua sunt querunt; non quod aliorum: ideo subiugabuntur rursus, in pristina frugalitate agnoscentes ex re sua, tum aliorum fore, unum esse merum & solidum imperium, atque illud unicum habebit successum, in omnibus fortuna satis propitia; sub eo afflictæ, calamitosi, ac miseri exultabunt & gaudebunt.

[The text in this section is extremely faint and illegible. It appears to be a block of several lines of text, possibly a list or a series of entries, but the characters are too light to read.]

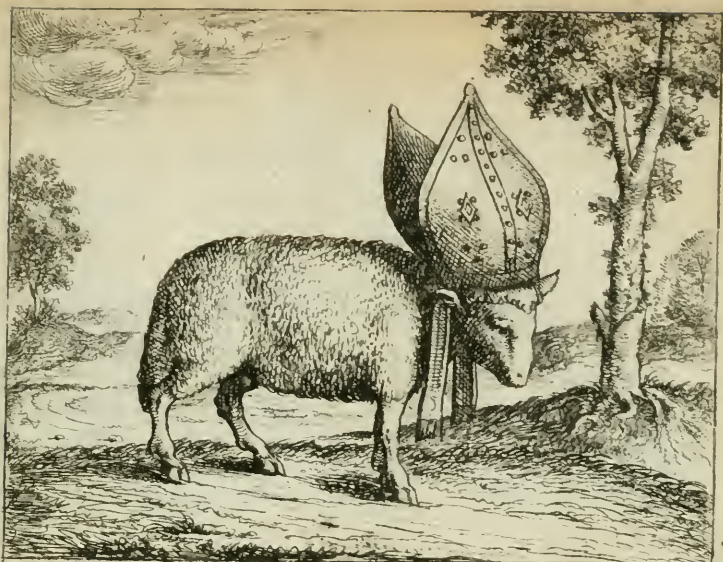
FIGURA XXVIII.

DIVERSI diuersa tum sentiunt; tum etiam statuunt; quare nil firmi, nil solidi, nec sani concludunt: hoc vero volui vos considerare atque diligenter perpendere, quemadmodum circa quadragesimum secundum venturum qui vos tingat atque ducat quò nolitis; facturum quæ illi tum placuerit, flectet vos atque quo voluerit, ipse inclinabit vos: Consilia vestra non sunt ex eo quem prætenditis apud vos esse. Recordamini quàm stultæ sint cogitationes vestræ, impiæ ac vanæ: quod si nouissetis, pœnam vobis vestra stultitia repositam, procul dubio in die illo vestro curaretis, & quæ ad pacem vestram essent, nunc vero abscondita sunt à vobis.

The lower portion of the page contains several lines of extremely faint, illegible text. The characters are too light and blurry to be read, but they appear to be organized into a structured format, possibly a list or a series of entries. There are a few small, dark spots and a faint orange mark on the page, likely due to age or scanning artifacts.

COMMUNIS totius mundi querela est, neminem velle esse sua contentum sorte, suæque inferuire vacationi, unde ut extra septa transiliamus, peregrina inuadamus pascua, alterius opes, fortunas, ac facultates, furo ac specie quadam simplici ad nos pertrahere conamur, atque inde omnis generis lites, dissentiones, ac iurgia oriuntur, verùm eo redigentur res humana, ut pastoris aduentu circa quadragesimum tertium, singule oues ad singula sua agentur præsepia: unum ouile futurum, sub vno pastore, duce, ac Imperatore, felicissima tunc hora futura est, beatus omnis qui attinget eam.

CONCILIABVLA sanè multa hæctenùs habuisti: verum opposita audire nolebas, egregiè aduersarium contemnebas, abfentem, præfentem: quare frustra laborasti, & neque hodie te agnoscis, sed præfractâ & perfrictâ fronte eò tendis quò nec peruenire potes, nec debes. Sederes quidem libenter in S. P. Sed & ea corruet & ipse corrues, conatum tuum impediet tibi is, qui Dominus tuus est. Ita que redito ad cor, nihil efficies, vana te lætas atque seducis spe, fieri enim non potest, vt tua ad euentum prosperum deducas consilia: irrita erunt omnia, operam & oleum perdes, tota die ac nocte frustra laborabis, nil capies. Tua enim non quæ Dei sunt curas.

FIGURA XXXI.

TANTA & talis futura est omnium rerum re-
 nouatio, & mutatio: ut planè aurea secula re-
 dijsse videantur, ubi planè puerilis candor, simplicitas, ac
 integritas regnabit, explosis omnibus versutijs, astutijs,
 & insidijs hominum: atque breui, tametsi illud quadra-
 gesimum multis videatur seculum, tamen veniet: fieri
 enim non potest, ut omnia mala quæ effudit in orbem
 vniuersum Leo rugiens, ictu oculi & momento exter-
 minentur, paulatim decreſcent: ita tamen ut pauca quæ-
 dam suberunt prisca vestigia fraudis, benè beatèque vi-
 cturus is est, qui ad eam vitæ innocentiam peruenturus
 est.

MVLTO sudore, & labore conatus es reforma-
 re mundum, magnus ut ab integro nascatur se-
 culorum ordo, meritò itaque exacto labore quiesces, felix
 is futurus, qui sub hac quiete & somno proditurus est,
 malum enim non videbit: omnia tunc erant pacata, re-
 stituta, ac in integrum redacta. Nemo potuit tuos san-
 ctissimos conatus impedire: ideóque nemo sit qui te
 excitet modò, donec compleatur numerus quem annume-
 rabant inimici tui à diebus natiuitatis suæ. Tum pecca-
 tum rursùs abundabit, refrigescet charitas, peribit fides, ac
 mundi finis aderit.

FINIS.

EXPOSITIO BREVIS

PROGNOSTICATIONIS

EXIMII DOCTORIS

THEOPHRASTI

PARACELSI

CORONIDIS VICE AC

CONCLUSIONIS LOCO:

adiecta.

OR DINE recensuimus nostræ Astrologiæ considerationis triginta duos typos, per quadraginta quatuor annos duraturos, atque eos vix, nimio quidem data opera, attingimus: ea enim debent esse ad tempus vsque suum tecta, & obscura, non cuius nota. Intelligentibus quidem satis dictum est; iis enim scribimus: quare brevis esse laboro, sed obscurus: nam si pro dignitate ac rei necessitate, quamuis eorum Typorum formam explicare ac tractare conarer, & dies & papyrus deficeret. Singuli enim loci, singulos requirerent libros,

atque adeo iustos ac plenos. Ordior, omnia sub inuolucro mala impendentia, quæ astra portendunt atque minantur, tradita sunt breuissimè. Pro maiore tamen intellectu, vt nonnullis inseruiamus, instituimus aliquot capita tractare, atque paulò apertiùs declarare. Prima figura intelligenti satis nota. Secundum huius typi membrum, forma lilio similis est; verum si rem altiùs perpenderit, ranunculæ vel si mauis, bufones sunt: liliu enim magico signo paulatim in ea decreuit animalcula. Quemadmodum enim eiusmodi bestiolarum tumore atque efflatione, boues magnos æquare conantur, dum rumpantur, ita fastuosi & elati sese plus nimio efferunt, donec pereant, deprimantur, ac humiliantur. Esto verò quod sit liliu, atque hoc interim te non lateat, quòd domesticu non est, sed syluestre, vepribus implicatu: omnibus enim suu inuidet odorem, mirabili cruciatur inuidiâ. *Atque inuidia Siculi maius non inuenere tyranni tormentum*, ait Poëta, ita miserè suis spinis ipsum conficitur, configitur, atque suffocatur Liliu; atque si se sic omnia hæc habere quidam sentirent, intelligerent, ac crederent, gaudiu eorum in luctu subito conuerteretur, flerent potiùs quam riderent. Verum cum hæc futura illis non sint cordi; veniet super eos calamitas, angustia, atque extrema omnium reru desperatio. Deferetur, atque derelinquetur ab omnibus fœderatis, & sociis suis, qui hætenus in delitiis habitus est ab omnibus: inanientur ergo eius vires, & à ventura ira se liberare non potest, nolim tamen vt hostis quantumuis fractus contemnatur; opus est in hac re magnâ prudentiâ. Omnia tantu degusto ac deumbro, si liceret vt diximus initiò omnia non vniuersaliter; sed particulariter fusius prosequi, multa aperirentur reru incommoda. Huius verò tragœdiæ sequentia capita, ad octauu vsque, multa humana ac peregrina quærent consilia, adminicula, & auxilia, fœdera fœderibus, fœderibus

foedera iungentes, donec illis paratum calicem ebibant & paratam in conspectu Dei mensam degustent: refectio- nem quidem, refocillationem, ac consolationem in humanis statuent, sursum deorsum acturi omnia, om- nem moturi lapidem, ædificaturi, destructuri, atque im- probè laboraturi. Verum extra Deum, vt nulla salus, & liberatio, ita nec requies, nec tutum asyllum, vtinam sa- perent, ac intelligerent homines, & nouissima dispice- rent, ac paulo altius considerarent. Quidquid agas, prudenter agas, & respice finem. Inuoca me inquit Do- minus (non quære brachium sæculi, maledictus qui confidet in homine) & liberabo te, eripiam te, & glori- ficabo te. Nolite confidere in principibus in quibus non est salus. Octauum vero caput regnabit, & triumphabit; nam necesse est in terris extare imperium, ad quod sese applicent, ac componant, reliqua omnia membra. Nam qui fieri posset, vt tranquillitas humanæ vitæ, se- curitas, pax & iustitia versarentur inter aliquos morta- les ac miseros homines, vbi non huius nutu, & digituli crepitu autoritas & capitis huius maiestas appareret, atque rursus hoc caput in reliqua se se diffunderet mem- bra, quæ postea iussu huius retinerent humana, aspiran- te diuinâ gratiâ. Compertum est nostro periculo graui, quàm mundus apostasiâ perierit, vbi vnusquisque decli- nauit in viam suam, sua quærens, relinquens publica. Nemo debet obliuioni tradere vocationem suam, quâ vocatus est super terram. Quantum ad nonum attinet, salutaris est quandoque ferula. Quis pater qui non ali- quando redarguet filium suum? redibis ad percutien- tem te. Necesse est vt minetur, ac incuruetur super te virgula; verùm in rectitudinem assurgat, non enim vi- detur esse consultum vt nemini quicquam retineatur. Sub ferula eris, & illa castigabit te, & emendaberis; quare æquo feras animo, feras, non culpes quod mutari non potest.

Sequens pictura , pœnitentiam exigit in cinere & sacco, exemplo Niniuitarum, qui ad prædicationem Ionæ resipuerunt, frustra se suâ iustitiâ mundabunt; necesse est vt doctrinæ & vitæ peccatum agnoscant. Cùm ad Dei iustitiam & notitiam quâ iustificabit impium, confugiant. Suo succo, aprorum more, viuere miserum est. Brutum ac bestia es, ratione cares. Sapiens te ad fornicam remisisset, quæ æstate victum parat, vt sit hyeme vnde viuat. Verùm tu te ipsum neglexisti, posteritati tuæ non prospexisti, fame, cum filiis tuis qui in te sunt, & frigore conficieris. Totum hoc nostrum prognosticon mirabiliter approbat Diua virgo cum canit, detraxit potentes de sedibus. Itaque nemo miretur, cum his oculis suis, cernit quotidie impossibilia, vt rationi videntur accidere. Quæsitus est Diogenes. quid Deus in cœlis ageret? respondit deiicit alta, humilia euehit. Humiliamini itaque potentes sub potenti manu Dei: vt exaltemini in æterna vita, nisi malitis experiri id quod scriptura habet, Potentes potenter tormenta patientur.

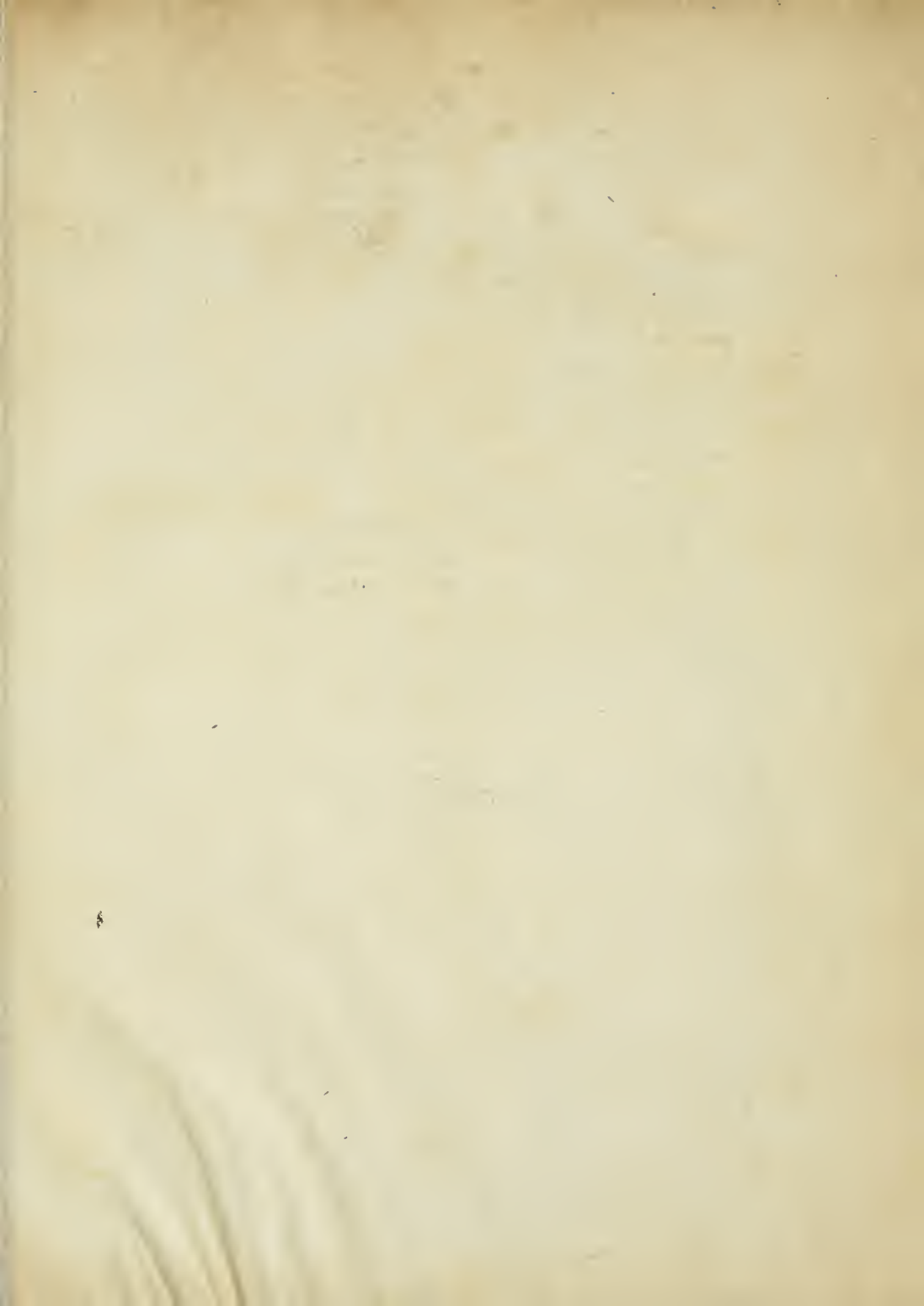
Nembrotea consilia robustiorum venatorum in terris conscendunt altitudinem cœli; conantur, vt olim, Gygantes Iouem cœlo deturbare, ac deiicere: turres Babylonicas extruunt, quibus se munire conantur aduersus Deum & hominem. Verùm vbi disiecit & dissipauit tum Deus confusione linguarum eorum studia, ita & nostri frustrabuntur, & stultitiæ pœnas dabunt; Velis nolis ventis expositus, illi te hâc illâc agitabunt: non potes munitiones, turres, atque factalitia illi exponere; longè inferior eris eo, qui de te triumphabit. Quis nouit consilia Dei, nisi spiritualis, qui etiam profunditates perscrutatur, omnia indicat, à nemine iudicandus: homines vix sciunt quid in homine sit, & ad quem terminum & scopum dirigere omnia debeant. Cum verò in solius Dei manu omnia consistant, quâ fortitudine, quibus viribus,

aut consilio , homo quicquam tentare aut aggredi potest; fragilis arundo, & cicuta est hominis vis & potentia. Omnes qui in te confidebant, corruent, peribis cum illis: nam cum propriam tuam domum purgare non poteras, atque tuis & præesse & prodesse, quam spem alij de te concipere possunt. Omnes qui bella volunt, deficient, ac ab incepto desistant: nam ad pacem, & ad vitæ tranquillitatem dirigentur omnia: itaque fœdera, pacta, ac conuenta soluentur. Delectabitur puer, super foramine aspidis, ludet agnus cum lupo, falces in vomeres concidentur, *irrita perpetua soluent formidine terras Occidet & superas & fallax herba veneni. Incultis que rubens pendebit septibus vva.* Longum foret singulas persequi figuras, Omnes, ad simplices vsque pueros, ceu vno fruce complectamur, & prognosticamus simpliciter filiis hominum Deum plus satis indulgisse, vt est patiens, longanimis, & multæ miserationis; Verùm tarditatem grauitate compensabit. Solem sinit oriri, dans pluuias, implens corda nostra gaudio & lætitia; Verùm ingrati homines contemnunt diuitias bonitatis, tolerantia, & lenitatis eius, ignorantes quòd clementia illius eos ad penitentiam inuiter. Resipiscant igitur, vt non in ventum & in vanum laborent, neque diffidant: namque diffidentia fidei hostis perniciosissimus: illuminabit eum, Sol, qui primus est in lite sua accusator sui. Redibit quilibet ad vocationem suam, ad aratrum suum, ad officium, vacationem & functionem suam: ad pristinam simplicitatem & puerilem candorem. Qui sapius tolerabiles condiciones pacis instituit, ipse in pace quieuit. Sæpè numero verò excitatus, surgente eo, dissipati sunt omnes inimici eius; contremuit terra, omnesque ingemuere creaturæ: is est qui euertit, erigit, destruit, reficit, transfert, & regna funditus tollit: omnia quæcunque voluit fecit. Instituit cum filiis hominum agere per quadraginta quatuor annos, tum rursus ad quietem se se componere; & inclinare. Verùm ij anni erunt illi tanquam dies he-

sternus , qui præterit; omnia in eis perficiet. Iam hic
rursus alium inuadet, corripiet, emendabit, aut euertet.
Quis vero sit dormienti similis, nemo suspicetur; tectum
est nomen eius, non memorabitur. Coniecturæ, vt fal-
lant, ita fallentur, *exitus acta probat.*

Quare omnes qui hoc nostrum prognosticon lecturi
sunt, meminerint neminem nomine esse perstrictum;
suspicionem itaque carere volumus: Tecta, obscura, at-
que ignota modo sunt; cum verò acta, transacta sunt
omnia, tunc liberè iudicabunt homines etiam nomine
proprio adiecto, citra periculum. Tamen velim omnes
admonitos, ne putent ad se nihil attinere, existimant
plurimi se sedere in scapulis Dei, nescientes se esse abo-
minationem coràm Deo, proinde prognosticatam pœ-
nam non effugient, admoniti verò cum resipiscant,
emendabuntur: sed emendandi tantum, euertendi
euertentur. Propitius Deus, auertat omnia impenden-
tia mala, per filium suum dilectum Iesum Christum
Dominum nostrum, Amen.

F I N I S.

1380-907

